

materijalna sredstva dobila prevagu nad fikcijom o naslijeđenim pravima i o čistoj krvi. U cilju da se dočepa vlasti, građanski je sloj propagirao ideje o demokraciji i kad je došao do vlasti u ime tih ideja, u ime »demokratske civilizacije«, počela su velika kolonijalna osvajanja, a s tim u vezi i dioba na »napredne« i »nazadne« narode. »Naprednim« je narodima bila uloga, da u ime napretka i civilizacije iskorišćavaju i drže u potčinjenosti »nazadne« narode.

Veliki se je industrijski i finansijski kapital tako formirao u glavnom iskorišćavanjem seljačkih i radničkih slojeva, unoseći među njih kulturnu dezorganizaciju, demoralizaciju i bolest, više nego li kulturno pridizanje i prosvjećivanje. Međutim uslijed ograničenosti tržišta i nagomilavanja kolonijalnih carstva u rukama nekolicine, nastala je i među samim »izabranima« borba o prvenstvo i premoć. S tim u vezi je i ideja o isključivom pravu na vodstvo svijeta. Ta se je ideja praktički i uspješno provodila sa strane Engleza, dok je međutim kod Nijemaca, uslijed pretrpljenih neuspjeha kod praktičnog izvađanja iste ideje, naročita pažnja posvećena njenoj teoretskoj obradi. Teoretska formulacija ove težnje za vodstvom svijeta je pretstavljena kod Nijemaca u ideji o »superiornosti nordijske rase«, koja treba da dade znanstveno opravdanje pangermanskome imperijalizmu. Ranije je katolička crkva pokazivala slične težnje u obliku ideje o prvenstvu papinske vlasti nad drugim vlastima. Danas se te težnje katoličke crkve javljaju u obliku ideje o moralnom i duhovnom vodstvu svijeta.